

Χαρατζή, τοῦ ἐνεργοῦντος συγχρόνως καὶ τὴν εἰσπραξιν. Μόνον δ' ἐπὶ τῶν διανυόντων τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον ὑπεβάλλοντο εἰς χαράτζιον, ἥγειροντό που ἀμφισβητήσεις (ἐν Πελοποννήσῳ ἴδιφ) αἰτινες ἐλύοντο παραχρῆμα ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν ἔξῆς συνοπτικωτάτην διαδικασίαν. Ὁ ἀρμόδιος χαρατζῆς περιέβαλλε τὸν λαιμὸν τοῦ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν παιδὸς διὰ μικροῦ σχοινίου, ὅπερ ἔφερεν εἰς τὴν ζώνην αὐτοῦ· τοῦ μήκους δὲ τοῦ τοιουτοῦ σχοινίου, ὅπερ ἀπετέλει ἀκριβῶς τὴν περίμετρον τοῦ λαιμοῦ τοῦ πτωσιν ἢ ἄκρα τοῦ μέτρου τούτου ἔφθανε μέχρι τοῦ αὐχένος τοῦ χαρατζῆ, δ' ὑπὸ ἀμφισβήτησιν παῖς κατεγινώσκετο τελεσιδίκιως νὰ χαρατζῆ, δ' ὑπὸ ἀμφισβήτησιν παῖς καταβάλῃ τὸ κεκανονισμένον χαράτζιον, ὡς διανύων τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, μὴ ἐπιτρεπομένης οὐδεμιᾶς ἀμφισβήτησεως, ἕπειτα ἔστρεψεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ καθ' ἣν περίτην ἔτέραν ἔστρεψεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

[Ἐν Ἀθήναις, Ἀπρίλιος τοῦ 1911].

ΜΙΧ. Γ. ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ

Παρεξήγησις

- Ο ξένος (πρώτην φορὰν ἐπισκεπτόμενος τὰ λουτρὰ) — Δὲν μοῦ λέσ,
γέρο, εἶνε καλὸ τὸ μέρος ἐδῶ γιὰ τοὺς ἁευματισμούς;
· Ο ἐντόπιος. — Καλό, λέσι; . . . Φίνο! · Εγὼ ἐδῶ ἐπῆρα τοὺς δι-
κούς μου.